

**מדינת ישראל**

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)  
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107  
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093

**המאשימה**

- נ ג ד -

**1. בנימין נתניהו**

באמצעות עוה"ד בועז בן צור, ישראל וולגראמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמיט  
מרחוב הארבעה 28, תל אביב  
טל: 03-7155000-03-7155001 פקס:  
ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין  
מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902 ;  
טל: 03-5333313-03-5333314 פקס:

**2. שאול אלוביץ**

באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר  
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902 ;  
טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082

**3. איריס אלוביץ**

באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר  
מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902  
טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082

**4. ארנון מוזס**

באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג  
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902 ;  
טל': 03-6099914, פקס: 03-6099915

**הנאשמים;**

**טיעון משלים לטענה מקדמית מטעם נאשמים 2 ו-3**

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד בדיון מיום 6.12.2020, מתכבדים נאשמים 2 ו-3 להגיש טיעון משלים לטענה המקדמית לפיה הגשת כתב האישום וניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, בהתאם לסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: **טענה מקדמית להגנה מן הצדק**).

1. ביום 29.11.2020 הגישו הנאשמים 2 ו-3 טענה מקדמית להגנה מן הצדק בשל התנהלות החקירה לרבות סוגיית מעצרים של הנאשמים; ההתרחשות בחדר החקירות ותפיסות הרכוש - אשר חרגו מכל אמת מידה לגיטימית וחוקית.

2. ביום 3.12.2020 הוגשה תגובת המאשימה לטענות המקדמיות. על תגובתה זו של המאשימה נאמר ש"הנייר סובל הכל".

3. הואיל ומלכתחילה הבהירו הנאשמים שהם אינם מבקשים הכרעה בבקשה לעת הזו, אין מקום לטיעונים נרחבים במענה לתגובת המאשימה. אלה יוצגו בבוא העת. לעת הזו, נסתפק בהארת שתי נקודות בתגובת המאשימה שלתפיסת הח"מ חשוב ליתן להם תשומת לב כבר עתה.

4. האחת, היא שהיזקקותה של המאשימה לטיעונים שהעדר הממש שבהם עולה מתוכם, היא ראייה טובה להכרתה בכך שטענות ההגנה בהקשר זה, מבססות טעמים חזקים של הגנה מן הצדק.

5. על מנת להמחיש עד כמה תגובתה של המאשימה מנותקת מהמציאות, נדגים מתוך התגובה ונסתפק, בשלב זה, בכמה הערות קצרות:

א. ביחס לניסיונות פירוק התא המשפחתי של עד המדינה חפץ על-ידי החוקרים, השיבה המאשימה בסעיף 74 לתגובתה, כי "מאמצייהם של החוקרים כוונו לכך שחפץ יחדל להתבצר בשתיקתו וישיב לשאלות. החוקרים אף הסבירו לחפץ כי כתוצאה משתיקתו, **גרסתו שתושמע לראשונה בבית המשפט עלולה להיחשב כעדות כבושה שלא יהיה לה משקל ובכך הוא מרע את מצבו ואת מצב משפחתו**. כן הטיחו החוקרים בחפץ שמשפחתו לא תבין מדוע **מי שטוען לחפות לא עונה לשאלות** ולא נותן הסברים ומסבך את עצמו יותר ויותר" (ההדגשות אינן במקור, כאן ובכל מקום אחר אלא אם נאמר מפורש אחרת - הח"מ).

לגישתה של המאשימה, מנופי הלחץ הבלתי-לגיטימיים על חפץ כדי שיהפוך לעד מדינה, שכללו איומים בפירוק תאו המשפחתי, נעשו מתוך **דאגה** לשלמות אותו תא שכן **מתן עדות כבושה ושמירה על זכות השתיקה הם גורמים המביאים לפירוק תא משפחתי**.

את מופרכות הטיעון הזה אין צורך להסביר ודי בקריאתו פעם אחת כדי להבין שבהחלטתה להגן על שיטות חקירה החורגות מכל סטנדרט מקובל וחוקי, נאלצה המאשימה להרחיק עד כדי טיעונים מביכים מעין אלו. שהרי מן המפורסמות היא, והדברים נאמרים בלשון סגי נהור, שסכנה ממשית וברורה להתפרקות תא המשפחה הוא "עדות כבושה" של אחד מבני המשפחה.

ב. ביחס להצגת "המקורבת" כחשודה, בנימוקים לבקשת צו החיפוש בביתה, השיבה המאשימה בסעיף 75 כי מדובר בהטעיה, והמקורבת אינה חשודה. האמנם? בדו"ח הפעולה שנכתב בעקבות החיפוש בביתה מיום 21.2.18, בשעה 08:35, מצוין במפורש על-ידי מבצע החיפוש כי "התבקשתי לבצע חיפוש כנגד (שם המקורבת) בחשד לעבירות הלבנת הון, שוחד ושיבוש...בשעה 7:00 לערך עזבתי את המקום ונסעתי עם החשודה הנ"ל ליחידה להמשך חקירה". הנה כי כן, על אף טענות המאשימה, גם בתיעודי השוטרים עצמם נכתב באופן שאינו משתמע לשני פנים כי מדובר בחשודה.

ג. ביחס לטענה בדבר התערבות במרחב הייצוג שבין חפץ לעו"ד קוסטליץ, משיבה המאשימה בסעיף 69 לתגובתה שהיא לא מקלה ראש באמירות החוקר (נזכיר כי החוקר המשיל את עו"ד קוסטליץ לרופא מנתח שהורג את המנותח(!)) - אולם, המשך טענותיה בעניין הם הקלת ראש בכך שדברי החוקר לחפץ הם התערבות בוטה ולא חוקית במרחב הייצוג שבין נחקר לבין עורך דינו. לא ניתן לפתור התנהגות חמורה זו בניד כתף היוצא ידי חובה מבלי לעמוד על משמעותה החריפה, ולעבור ולהסביר שהדברים נעשו תוך כדי שהחוקר עומד עם חפץ על חשיבות אמירת האמת ושאינו קשר סיבתי בין מהלך חמור זה לבין החלפת עורכי הדין.

ראשית, משום שמדובר בעוד מהלך לא חוקי העומד בפני עצמו ומעיד על להיטות היתר של החוקרים שהנחתה את חקירת פרשה זו. שנית, משום שכפי שנראה במהלך המשפט, מהלך זה מצטרף למהלכים פסולים רבים, שהופעלו על עד זה ועל אחרים, באופן שמביא לפגם יסודי בעדותם.

ד. המאשימה מציינת שוב ושוב ביחס לחקירות בהן נחצה כל גבול מוכר ולגיטימי, שהחוקרים הדגישו באוזני הנחקרים שהם נדרשים לומר את האמת. כך, בסעיף 72 בעניינו של חפץ, בסעיף 78 בעניינו של ערן טיפנבורן, בסעיף 79 בעניינו של ארי הרו, ובסעיף 81 בעניינו של איתן צפרייר.

בעניין הזה חשוב להזכיר שאל מול החקירה, מכוונת המטרה, שביקשה לקבל מהם אך ורק גרסה מפלילה, הציון לפרוטוקול בסגנון "תגיד את האמת", הוא חסר משמעות ובגדר לעג לרש.

אימתי תסבור המאשימה שחקירה חצתה גבולות? האם רק כאשר חוקר, היודע שהוא מוקלט, יורה מפורשות לנחקר שישקר? והעיקר, חקירה פסולה אינה מתרפאת בכך שהחוקר אומר לנחקר שיאמר אמת. כך מקום בו מופעלת אלימות פיזית (שאינו לא יטען שניתן לרפאה באמירה לנחקר שיאמר אמת), כך מקום בו מופעל לחץ נפשי וננקטים תרגילי חקירה בלתי לגיטימיים.

6. הנקודה החשובה השנייה, נחבאת אי שם בסעיף 148 לתגובת המאשימה. בסעיף זה, מבהירה המאשימה כי **אין בכוונתה להוכיח**, את הנרטיב לו טענה עת הגישה את כתב החשדות, ולפיו שאול ואיריס אלוביץ' נתנו לרה"מ נתניהו (ולבני משפחתו) סיקור אוהד. נתון מהותי זה נאמר על ידי המאשימה גם בבית המשפט.

7. אמור מעתה - **אין המדובר** בתיק בו מבקשת המאשימה לבסס טענת שוחד של "סיקור אוהד" תמורת "הטבות רגולטוריות". המדובר, בעניינו בתיק בו נטען שטובת ההנאה היא "היענות חריגה" והיא ניתנת תמורת "פעולות שלטוניות".

8. בדרך הזו מבקשת המאשימה להשיל מעל עצמה את החובה להוכיח את הרכיבים העובדתיים שעליהם ביססה את תפיסתה מלכתחילה. היא משילה מעצמה את החובה להוכיח ששאול ואיריס אלוביץ' נתנו לרה"מ נתניהו "סיקור אוהד באתר וואלה".
9. ואנו נאמר: טענת שוחד של "סיקור אוהד" תמורת "הטבות רגולטוריות" הייתה טענה חסרת תקדים המבוססת על קונספציה שגויה משפטית. טענה ש"היענות חריגה" היא מתת (גם אם לא הניבה סיקור אוהד) והיא ניתנת תמורת "פעולות שלטוניות" (גם אם אין בהן הטבות), והכל בשדה חסר תקדים של יחסי פוליטיקה תקשורת - היא דמיונית.

---

יהל דאר, עו"ד

---

נעה פירר, עו"ד

---

מיכל רוזן עוזר, עו"ד

---

זיק חן, עו"ד

חן, יערי, רוזן עוזר ושות'  
ב"כ המבקשים

היום, 13 דצמבר 2020  
כ"ז כסלו תשפ"א